

Side været stærk i at henvise til gamle tyske Forsøg. I Fald der skulde nedsættes en Kommission, vil jeg meget henstille til den ærede Landbrugsminister at sørge for, at den dog navnlig kom til at bestaa af praktiske Landmænd — naturligvis bistaaet af Videnskabsmænd, men at det dog bliver praktiske Landmænd —, der faa Overvægten i en saadan Kommission. Striden er saa meget mere beklagelig, som den jo har faaet en i den Grad tilspidset personlig Form, at det synes, som om et Samarbejde mellem dem derude maa være og bliver næsten umuligt.

Jeg skal dernæst, forinden jeg tillader mig at fremsætte nogle politiske Bemærkninger, henvende mig til den ærede Indenrigsminister. Det er mig bekendt, at der fra Postbude ansatte paa Kontorer af 4de Lønningsklasse er andraget om, at de i Lighed med de paa Kontorer af 2den og 3die Lønningsklasse ansatte maa blive statsansatte. De have samme Arbejde og Ansvar som disse. Deres Løn er, da de ere privat antagne, meget lille, de maa selv holde sig med Uniform, og naar de ikke kunne arbejde længere og ere opslidte, have de ingen Pension, de have ikke noget at holde sig til. Jeg synes, deres Krav ere rimelige og billige, og vil meget indtrængende henstille til den ærede Minister at tage Sagen under velvillig Overvejelse og forsøge at finde en Løsning, som disse Folk, der efter min Mening have Krav derpaa, kunne være tjente med.

Jeg skal tillade mig at støtte den Udtalelse, der faldt fra det ærede Medlem for Kjellerup (Jensen-Knudstrup) i Tilslutning til et Andragende om fragtfri Tilførsel af Foder fra de Egne, hvor der er Foder nok, til dem, hvor der i Sommer var hel eller delvis Misvækst, navnlig paa Havremarkerne. Det betyder jo sikkert et saa alvorligt Tab for de Egne, der særlig stærkt ere hjemsogte af disse Larveangreb, at der er nogen Anledning til at give dem den lille Lettelse og Hjælp, der kunde ligge i, at de fik fragtfri Tilførsel. Det betyder ikke saa overordentlig meget, det skal jeg erkende, men det er dog altid noget.

Paa Landbrugsministeriets Budget A. 2. b. findes en Post, der lyder saaledes: „Til Afholdelse af landøkonomiske Foredrag i Landboforeningerne, 6,000 Kr.“ Det er mig bekendt, at der fra Foreningen af jydsk Landboforeninger er indsendt et Andragende om at faa denne Sum forhøjet. Disse 6,000 Kr. deles imellem de forskellige provinsielle Foreninger. Og

Foreningen af jydsk Landboforeninger faar 3,500 Kr. Men med den Udvikling, som Landboforeningerne have haft, kan denne Sum ikke længere slaa til. I 1883—84 omfattede Fællesforeningen 40 Landboforeninger med et Medlemsantal af omtrent 15,000. Nu er der 72 Landboforeninger med over 46,000 Medlemmer. I 1883—84 havde Foreningen til Raadighed til dette Formaal 2,800 Kr., og der blev afholdt 61 Foredrag. Nu i 1904—05 er der holdt 288 Foredrag, og vi have kun 2,500 Kr. dertil. Andragendet forlanger ikke noget ubeskedent, det drejer sig kun om for Jyllands Vedkommende at faa Summen forhøjet med 1,500 Kr. Vi mene da at kunne klare os. Det har ellers ført med sig, at de enkelte Landboforeninger have skullet tilskyde meget betydeligere Beløb, end de have været vant til. For at den store Nytte, som disse Foredrag have gjort, ikke skal indskrænkes, vil jeg meget henstille til den højtærede Landbrugsminister at tage dette Andragende under særlig velvillig Overvejelse.

I Tilslutning til andre ærede Talere vil jeg udtale min Glæde over, at den højtærede Minister har foreslaaet en betydelig Forhøjelse af Bevillingen til korte Kursus, til Husmandsrejser, til Præmiering af Husmandsbrug. Disse korte Landbrugs-kursus har jeg tidligere haft Lejlighed til at omtale. De have meget stor Betydning og ere blevne meget paaskønnede af de mindre Landbrugere. Denne Sag, hvortil der først kun var bevilget 2,000 Kr., der i de første Aar neppe bleve brugte, har taget en saadan Fart, at der nu foreslaas 40,000 Kr. dertil. Og det er min Overbevisning, at det er ogsaa den bedste Maade at fremme de mindre Landbrugeres Dygtighed paa. For øvrigt har det været omtalt af tidligere Talere, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa.

Af Anmærkningerne ses det, at den højtærede Landbrugsminister ønsker at give Husmandsforeningerne Indflydelse paa Administrationen af disse Bevillinger. Det er fuldstændig rigtigt. Jeg har ved flere Lejligheder udtalt mig i Tilslutning hertil, og det er ikke noget nyt, i hvert Tilfælde ikke i Jylland, idet det i mange Aar har været Praksis der, at Husmandsforeninger og Husmænd i det hele taget have afgørende Indflydelse paa Administrationen af disse Bevillinger. Jeg mener, at enhver Bestræbelse for et godt Samarbejde mellem Landbrugernes forskellige Institutioner maa hilses med Glæde, og jeg ønsker Ministeren til Lykke med disse hans Bestræbelser.